

MEGA

KOMPLIKOVANÉ
lásky

LOTTIE

BROOKSOVÉ

KATIE

KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Mega komplikované lásky Lottie Brooksové

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Katie Kirbyová

Mega komplikované lásky Lottie Brooksové – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

 MEGA
KOMPLIKOVANÉ
lásky

LOTTIE
BROOKSOVÉ

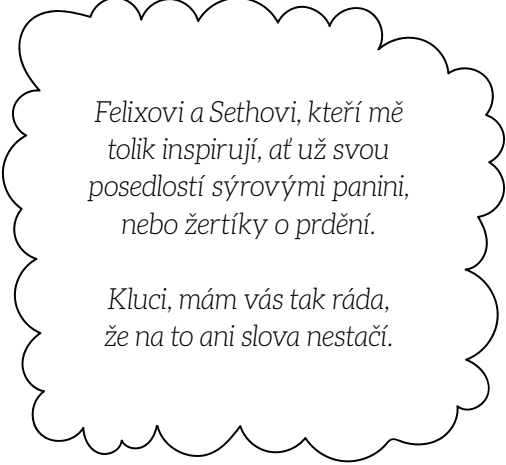
KATIE
KIRBYOVÁ

FRAGMENT

Text and illustrations copyright © Katie Kirby, 2022
Copyright © 2022 I'm Doing Fine Ltd
Translation © Adriana Pavliková, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-253-6509-0
ISBN e-knihy 978-80-253-6540-3 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-6541-0 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-253-6539-7 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

*Felixovi a Sethovi, kteří mě
tolik inspirují, ať už svou
posedlostí sýrovými panini,
nebo žertíky o prdění.*

*Kluci, mám vás tak ráda,
že na to ani slova nestačí.*

ÚTERÝ, 3. KVĚTNA

7:12

OMG OMG OMGI!!!! BOŽÍNKU!

Dneska se uvidím s Chipsákem a asi se s ním budu muset bavit...

Vím, že jsme kecali už včera večer, ale to bylo jen na WhatsAppu. Dneska to bude **OSOBNĚ**, což je úplně něco jiného, protože ho tím pádem opravdu uvidím na VLASTNÍ oči a opravdu s ním budu mluvit svými VLASTNÍMI ústy.

OMG!!

FAKT nechci mlít něco jako ŠKVOŘÍ NICOTY a celé to zhatit, protože teď všechno tak hezky klapě... Ráda bych připomněla, že máme OPRAVDOVÉ rande.

OMG!!!!!!!

Nicméně bych asi měla přestat bláznit kvůli Danielovi, obléct se a vyčistit si zuby, nebo přijdu pozdě do školy. Dám echo, hned jak se vrátím domů.

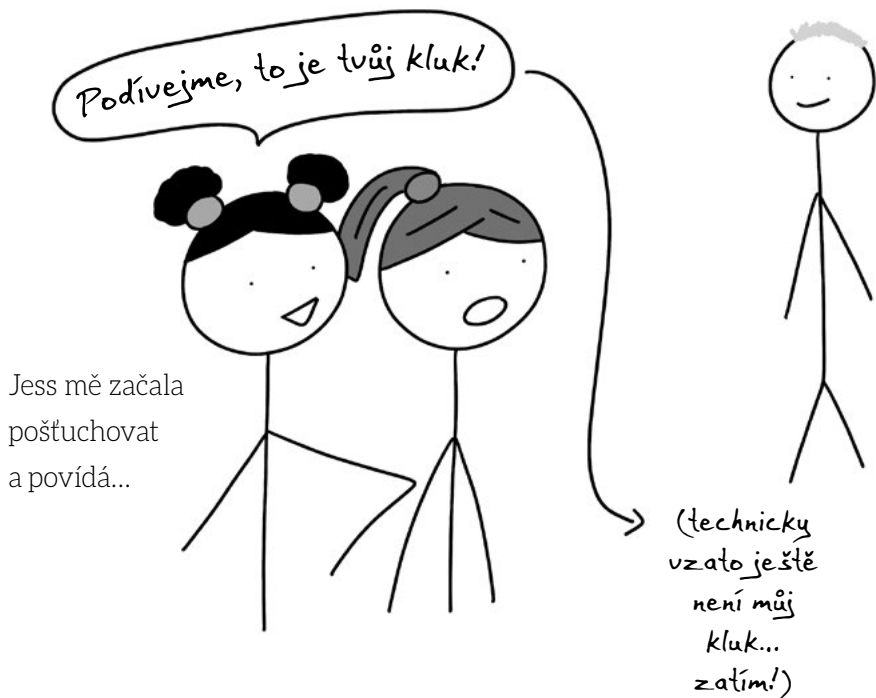
Poznámka pro mě: fakt bys měla přestat tolik říkat OMG.

16:14

Dobře, jsem zpátky.

Takže... z důvodů totálně mimo vlastní kontrolu jsem do školy přišla pozdě a Daniela jsem nepotkala až do oběda.

Stála jsem ve frontě s Jess a on přišel se svými kámoši.

Určitě si myslela, že je hrozně vtipná, přitom to vtipné nebylo **ANI KAPKU**. Kdybych ji jen v tu chvíli mohla zaškrtnit, aniž bych k nám přitáhla JEŠTĚ víc pozornosti, tak to udělám, ale místo toho jsem jí jen věnovala svůj nejlepší smrťácký pohled.

Na svém smrťáckém pohledu už pracuju asi tři roky. Kdybyste si chtěli vylepšit ten svůj, tady je jednoduchý postup:

JAK ZVLÁDNOUT DOKONALÝ SMRŤÁCKÝ POHLED:

1. Vykulte oči.
2. Hlavu jemně nakloňte doleva.
3. Skřípejte zuby a zároveň semkněte rty.
4. Zamračte se, jako byste něco nechápali a hlavou se vám honila otázka: „CO TO PROBOHA DĚLÁŠ?!?“

Teda přiznávám, že to není zrovna ten nejpřitažlivější pohled, ale svůj účel plní a o tom to přece je.

Pardon, tak tedy... vrátíme se k příběhu...

Najednou se Daniel ocitl hned vedle mě a opravdu podivně se na mě zadíval.

V tu chvíli jsem si vzpomněla, že právě provádím smrtácký pohled, takže jsem svoje mimické svaly uspořádala jako obvykle.

Kromě té prvotní trapárny můžu s potěšením oznámit, že konverzace pak plynula docela fajnově. Tady jsem ji přepsala, protože se vsadím, že jste určitě **TOTÁLNĚ MEGA ZVĚDAVÍ...**

JÁ: Čau, Danieli!

DANIEL: Čau, Lottie.

JÁ: Co máš dnes k obědu?

DANIEL: Přinesl jsem si sýrovou rolku. Co ty?

JÁ: Dám si sýrové panini.

DANIEL: Cool.

JÁ: Máš brambůrky?

DANIEL: Jo, sýrové.

JÁ: Cool.

PĚT VTEŘIN TRAPNÉHO TICHÁ

JÁ: Takže máš rád sýrové chipsy?

DANIEL: Jo.

JÁ: Myslela jsem si to... všimla jsem si, že je jíš docela často...
Jak často si je dáváš?

DANIEL: Hmm... ani nevím, asi dvakrát týdně... Proč?
Copak kontroluješ moji konzumaci brambůrek,
Lottie?

JÁ: NE! To by bylo divný...

DANIEL: To teda.

JÁ: Jen si myslím, že ten sýrový poprašek dělá docela
nepořádek a dostává se za nehty, takže si potom musí
člověk extra dobře umýt ruce... Míváš ten stejný problém?

DANIEL: Hm... Možná... nějak jsem si nevšiml.

JÁ: Hmmmm.

DALŠÍ TŘI VTEŘINY TRAPNÉHO TÍCHA

JÁ A DANIEL ZÁROVEŇ: Takže...

NERVÓZNÍ SMÍCH

DANIEL: Pořád to příští sobotu platí, jo? Ve tři u zmrzlinárny
Boho Gelato?

JÁ: Jo, platí. Uvidíme se tam!

Sice to nebylo bezchybné... ta část se sýrovým práškem byla možná až trochu moc vážná a možná jsem působila jako blázen posedlý chipsy, ALE načila jsem ten potenciální problém s chipsovými prsty, tak aspoň si teď uvědomuje to nebezpečí.

Nejlepší na tom bylo, že jsem použila jenom **SKUTEČNÁ SLOVA**, takže si dávám jedna s hvězdou za snahu. Odvedla jsem dobrou práci.

MYŠLENKA DNE:

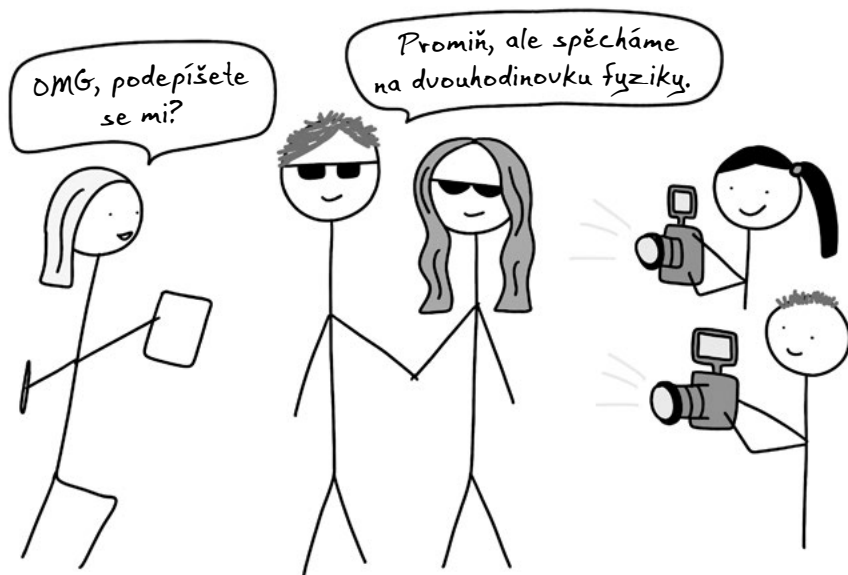
MUSÍM POPŘEMÝŠLET O TÉMATECH NA KONVERZACI, KTERÁ SE NETÝKAJÍ CHIPSŮ.

STŘEDA, 4. KVĚTNA

NEJNOVĚJŠÍ DRBY!

Molly a Theo spolu oficiálně chodí.

CELÝ náš ročník je jimi naprosto posedlý. Jsou z nich úplné celebrity. Něco jako Justin a Hailey Bieber... až na to, že nejsou svoji... ani milionáři... ani Američané... ani nejsou doopravdy slavní, ale krom toho je to FAKT podobné.

Když spolu přišli do jídelny na oběd, celá místnost ztichla a všichni na ně zírali. Člověk by slyšel spadnout i špendlík.

Zdá se, že Amber předstírá, že se jí to „nijak netýká“, jenže se zároveň chová, jako by se to všechno týkalo jenom jí.

Je dost znát, jak hrozně žárlí, že získali na popularitě, a dala by cokoli, aby jen mohla být na Mollyině místě... Soudím hlavně podle toho, jak skoro na každé hodině našťavaně zabodává kružítko do lavice.

Mezi mnou a Molly je momentálně všechno v pohodě, i když se s ní teď nebavím, protože je vždycky buďto s Theem, nebo s Amber. Ale jsem hrozně ráda, že jsme si všechno vyříkaly.

Zato Amber se ještě pořád neomluvila za svoje chování na té oslavě a předpokládám, že se omlouvat ani nehodlá. Pozitivní ale je, že od té

doby, co se vykašlala na Poppy jakožto svou NEJKU, tráví Poppy hodně času se mnou a s Jess. A jsme teď dost dobré kámošky – máme svoji vlastní skupinu na WhatsAppu, kde řešíme děsně důležitá politická témata.

Aha, počkat, zrovna mi přišla zpráva. (No není to náhoda?)

Ve skupině Holky radši hranolky na WhatsAppu:

Poppy: Do jaké celebrity jste nejvíc zamilované?

Já: Pffuuuu, tak to si nevyberu. Ale řekla bych, že moje volba by asi byl Tom Holland, protože je taaaaaak krásný. Jo, a fakt si podle mě zaslouží tolik áček.

Poppy: Jo, MILUJU Toma Hollanda! Za mě je to Leonardo DiCaprio.

Jess: COŽE?! Leonardo DiCaprio je DĚSNĚ starý!

Poppy: JASNĚ že myslím za dob, kdy natáčel Titanic. Ta scéna, kde ho Rose pustí a on se ponoří do oceánu, mě vždycky rozbrečí 😭

Já: Podle mě je dost sobecká – měla se o kousek pošoupnout a nechat ho vylézt na ty dveře!

Poppy: Přesně – taková škoda. Byl TAK pěkný.

Já: No, a co ty, Jess?

Jess: Noo, já myslím, že byste neměly brát tyhle chudáky jako předměty 😊

Poppy: Co prosím?!

Jess: Mamka mi koupila knížku o feminismu a zatím je to děsně obohacující četba. Není v pohodě soudit lidi podle vzhledu.

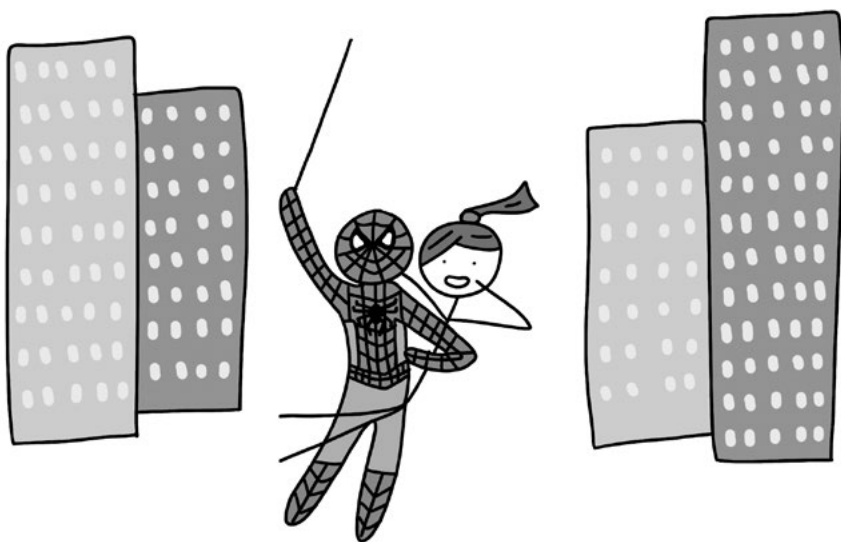
Já: Ale mně se Tom Holland nelíbí jenom proto, jak vypadá. Taky se mi líbí, protože se dokáže houpat mezi mrakodrapy na vystřelujících sítích. Takhle už je to v pohodě?

Jess: Nejsem si jistá. Musela bych se mrknout, jestli tam není kapitola o Spider-Manovi...

Poppy: 🤔🤔🤔

ČTVRTEK, 5. KVĚTNA

Měla jsem v noci dokonalý sen, ve kterém jsem byla MJ ze *Spider-Mana*...

Pak jsem se ale se zklamáním probudila do života Lottie Brooksové. No, a místo pomáhání Tomovi Hollandovi se záchranou světa jsem musela do školy na test z matematiky, na který jsem se zapomněla učít... Jo, a pokud vás to zajímá, nakonec jsem dostala 15 bodů ze 40 – **KRUCI**.

Jsem ale docela nadšená ze své kresby Spider-Mana – až vyrostu, třeba bych mohla kreslit komiksy pro Marvel?!

SOBOTA, 7. KVĚTNA

08:24

Přesně za týden budu mít rande s Danielem.

ZA JEDEN JEDINÝ KRAĚOUČKÝ TÝDEN! Zdá se to tak daleko a zároveň až příliš brzy.

Třeba se mě zeptá, jestli nechci být jeho holka?!?

Už je mi špatně z toho, jak jsem nervózní... je to hlavně kvůli tomu polibkovému dilematu. Tak tedy, měli bychom si na prvním rande dát pusu? A pokud ano, měla bych mu dát pusu já? Co když mě políbí on? ARGH!!

Netuším, co se stane, nebo co vlastně chci, aby se stalo.

Teoreticky se mi pomyslení na to, že bychom se líbali, líbí... ale ve skutečnosti mám stažený žaludek.

Ten největší problém je, že jsem se s žádným klukem ještě nikdy nelíbala. Taky VŮBEC NETUŠÍM, jak se to dělá.

09:19

Vygooglila jsem si „jak na líbání“ a vyskočilo na mě 2,8 miliard výsledků – kdo má čas tohle všechno číst?! Trvalo by mi to zhruba osm let a to už by mi bylo dvacet. Potěšilo mě aspoň vědomí, že v tom nejsem sama.

Narychlo jsem projela asi dva články a podle všeho bych se měla „uvolnit“, „moc o tom nepřemýšlet“ a „nechat rty, ať mě navedou“.

Tak to mi teda *hrozně* pomohlo. ANI TROCHU. Co když moje rty netuší, kam míří?!

11:54

Poppy napsala, jestli se s ní nechceme s Jess sejít ve městě. Poprosila jsem mamku o dvacet liber.

Ona na mě: „Na co probůh potřebuješ dvacet liber?“

A já na to: „Nevím, třeba na jídlo a tak.“

Moje odpověď se jí moc nezamlouvala. „Lottie, peníze nerostou na stromech. Nemůžu ti jen tak dát dvacet liber pokaždé, když si usmyslíš, že chceš jít do města, jako by to byl nějaký sport.“

„No, v podstatě je,“ odpověděla jsem. „Pokud počítáš ježdění na eskalátorech jako sport... což já teda jo.“

A na prvním
místě, před
zastávkou
v obchodě Zara,
přijíždí Lottie
Brooksová
z Británie!

Mamka namítla: „To je nesmysl, Lottie. Víš vůbec, jak těžce s tátou dřeme, abychom ty peníze vydělali?“

Takže jsem odpověděla: „Ty nepracuješ! Jen koukáš na telku a chodíš nakupovat!“ A tahle odpověď se jí nelíbila už vůbec.

„Tak abys věděla, já jsem na mateřské! Musím uklízet doma, vařit vám, žehlit –“ což není pravda, ona **NIKDY** nežehlí – „a za noc naspím sotva čtyři hodiny. Není to žádný odpočinek! A stejně na tom vůbec nezáleží... Snažím se ti tu říct, že jestliže chceš peníze na akce s kamarádkami, tak si budeš muset našetřit kapesné nebo si je vydělat.“

„Je mi jen dvanáct! Nemůžu pracovat – to by bylo zneužití dětské pracovní síly.“

„Neříkám, že by sis měla hledat práci, ale klidně ti dám kapesné navíc, když si to odpracuješ doma.“

„Fajn. Tak co můžu udělat za dvacet liber?“

„To je hodně peněz, Lottie. Ale –“ zamyšleně se rozhlédla – „dám ti dvě libry padesát, když uklidiš obývací, vysaješ a umyješ nádobí. Co ty na to?“

Copak si ze mě dělá srandu?! Kde to žije? To by mi trvalo tak hodinu, a na to nemám čas – mám toho až nad hlavu, protože se strachuju o líbání, proboha! A navíc, dvě padesát mi nestačí ani na bublinkový čaj.

Takže jsem řekla: „Díky za nabídku, ale odmítám.“

Pak jsem šla za tatškou, který se schovával v kůlně na zahradě a dělal něco mužného (jako obvykle).

„Mamka říkala, že tě mám poprosit o dvacet liber.“

„Opravdu? Na co je potřebuješ?“

Snažila jsem se o co nejlepší stydlivý výraz a řekla jsem: „Ženské... potřeby.“

Celá tatškova hlava zrudla (vypadal jako míček na kriket – s fousy!) a pak mi rychle podal pár bankovek, které vytáhl z kapsy...

Nejsem jen hezká tvářička, co?

16:25

Sešly jsme se s Jess a Poppy ve městě. Molly byla s Theem – přesně tak, už zase! Netuším, co podnikala Amber. Asi pořád pro zábavu bodala kružítkem do věcí.

Procházely jsme se, tu a tam jsme si něco zkusily a já nám pak všem v pekárně koupila slatinový rohlík, protože jsem si se svou dvacetilibrovou kořistí připadala bohatá.

Když jsme pak šly zpátky na autobus, hádejte, koho jsme potkaly... Thea s Molly!

Stáli tam přímo před obchoďákem a dělili se o hranolky.

„Rychle, schovejte se!“ řekla Poppy.

Rychle jsme se všechny schovaly za zastávku.

„Proč se schováváme?“ zeptala se Jess.

„Protože... no... já vlastně nevím. Poppy, proč se schováváme?“

„Pšššt – sledujeme, co dělají!“ odpověděla Poppy.

„OMG!!! Já myslím, že si dají pusy!“ vykoukla Jess.

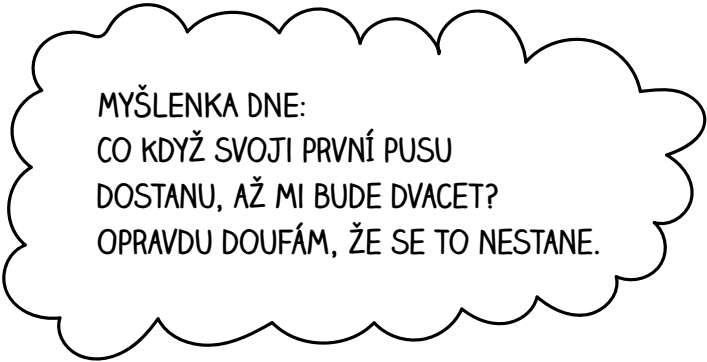
„NO NEKECEJ!“ vyhrkla jsem a vykoukla zpoza rohu.

„Tak nic... falešný poplach... Jen jí otírá kečup z obličeje.“

„To je tak romantické,“ vzdychla Poppy.

„Opravdu?“ zaváhala Jess. „Já myslela, že romantické je koupit někomu růže. Netušila jsem, že je to tak jednoduché, jako když někomu otřeš kečup z tváře...“

Musela jsem souhlasit s Jess, ale bylo zvláštní vidět na rande svoji nejku, kterou znám už od pěti let. Pořád je mi dost líto, že už si nejsme tak blízké. Musím se jí na to v pondělí ve škole zeptat.

**MYŠLENKA DNE:
CO KDYŽ SVOJI PRVNÍ PUSU
DOSTANU, AŽ MI BUDE DVACET?
OPRAVDU DOUFÁM, ŽE SE TO NESTANE.**

NEDĚLE, 8. KVĚTNA

11:24

Pomalu si začínám uvědomovat, že musím rodiče informovat o tom, že jdu příští víkend ven s klukem. Naplňuje mě to pocitem

NAPROSTÉ ZKÁZY.

Je to trochu jako tenkrát, když jsem chtěla začít nosit podprsenku – AKORÁT HORŠÍ.

Nejsem si jistá, čím reakce se bojím víc. Taťka bude až moc ochranný a mamka z toho bude mít Vánoce, Toby se tomu všemu bude řehnat celé ~~dny, týdny, měsíce~~ roky, no, a Bella mě bude tahat za vlasy.

14:13

Rozhodla jsem se, že to nejdřív povím křečounům, takže jsem si je po obědě vzala stranou a oznámila jim tu zprávu. Nečekané – ani trochu je to nezajímalo! DRZOUNI.

PONDĚLÍ, 9. KVĚTNA

Hned na první hodině jsem se vrhla na Molly, protože jsem hrozně moc chtěla vědět, jak probíhalo její rande.

„Jak to jde s Theem?“ zeptala jsem se.

Se zasněným výrazem v obličeji se zadívala do dálky. „Ach, jo, skvělý. Je **TAK** milý. V sobotu jsme byli v Mekáci a koupil mi McChicken. Nabídla jsem se, že zaplatím – přece jen jsem feministka –, ale trval na tom, že platit bude on. A nebyl to ten burger za 99 pencí – byl to ten za plnou cenu. No není to rozkošné?“

„No... asi docela jo, když myslíš...“

„Chci si to pamatovat navždycky, takže jsem si nechala tohle,“ prohlásila, když vytáhla z kapsy zmuchlaný ubrousek.

„Co to je?“

„Tenhle ubrousek použil on.“

„Ach... hm... pěkné. Není na něm omáčka z BicMacu?“

„Jo. On **MILUJE** BicMacy,“ pronesla zasněně.

No to já taky, ale stejně si nenechávám ubrousky, které jsou od nich špinavé. Jenže jsem nechtěla, aby se cítila špatně, takže jsem odpověděla: „No páni, super. Můžeš to předat svým dětem jako rodinnou památku.“

„Jo, to určitě udělám,“ řekla, zatímco ubrousek s úsměvem hladila.

OK, pro mě to teda byl sarkasmus, ale zdálo se, že ona to vůbec nevnímala.

A to není všechno. Pak ten ubrousek políbila a strčila si ho zpátky do kapsy.

To je ale podivínka.

Možná že takhle se chovají zamilovaní??

Uvidíme za pár týdnů, jestli budu taky sbírat Danielovy použité ubrousky. Snad ne – fujtajbl.

ÚTERÝ, 10. KVĚTNA

Na obědě jsme si s Jess a Poppy daly sýrové panini – pro tvou informaci, sýrové panini jsou **TA NEJLEPŠÍ VĚC NA SVĚTĚ** (teda krom žehliček na vlasy, internetu a Toma Hollanda) a to jediné, co si kdy kupuju v jídelně (teda krom ledové tříště, chipsů, čokolády, zákusků, popcornu, vaflí atd.).

Takže jsme si hezky jedly u stolu svoje panini a bavily se o tom, jak moc nám chutnají (vždycky máme ty nejlepší debaty)...

... když tu najednou vešli dovnitř Theo, Daniel, Amber a Molly a kráčeli přímo k našemu stolu. Okamžitě jsem pocítila, jak se mi zvedl krevní tlak asi o tisíc procent.

„Můžeme si sednout k vám, holky?“ zeptal se Theo.

„Jo... teda... no... chci říct... pídou,“ zamumlala jsem.

PÍDOU?!

ARGH! Co jsem tím vůbec chtěla říct?! Nebezpečně jsem se blížila k tomu, že budu mít zase žužu mozek a říkat věci jako ŠKVOŘÍ NICOTY.

„Chtěla říct, že klidně můžete!“ vysvětlila Jess a zasmála se.

No vážně, co bych si bez ní počala?

„Já myslela, že si půjdeme sednout za hřiště?“ zakňourala Amber, ale to už se Theo nacpal vedle Molly a Daniel si posouval židli vedle mě.

„Jaké jsou dneska panini?“ zeptal se Daniel.

„DO-KO-NA-LÉ! Těm dnešním bych rozhodně dala snad i třináct z deseti,“ řekla jsem, nadšená, že už zase používám normální slova.

„To je stupidní. Nemůžeš dát třináct z deseti,“ ucedila Amber.

„Když jde o sýrové panini, tak můžeš!“ odpověděl Daniel a já byla vděčná, že se za mě postavil.

Amber si jen povzdychla a zakroutila hlavou, jako bychom byli banda těch největších hlupáků, které kdy potkala.

Přemýšlela jsem, proč se s námi vůbec baví, ale pak jsem si všimla Molly a Thea na konci stolu – chichotali se spolu, jako by byli ve vlastním světě.

„Ti dva jsou tak rozkošní, co?“ řekla Poppy, když si všimla, kam koukám.

„To opravdu jsou,“ souhlasila jsem.

„Hm, Lottie. Víš, že máš na sobě všude sýr?“ přerušila nás Amber.

Shlédla jsem na svoji košili. „Ne, nevím,“ odpověděla jsem a sebrala kus sýru. „Ale díky, byla by ho škoda!“

A pak jsem si ho hodila do pusy a pořádně se na ni usmála.

Obrátila oči v sloup a začala se balit. „Tady sedět nebudu. Venku je sluníčko. Molly, jdeš taky?“

Molly neodpověděla. S Theem byli zaneprázdněni. Chichotali se nějakému soukromému vtipu.

„MOLLY – jdeš, nebo co?!“

„Hm... mně je tady dobře. Uvidíme se později, jo?“ odpověděla a pak se obrátila zpátky k Theovi.

Potom Amber sebrala svůj batoh a našťavaně odešla.

„Páni, co ji tak dožralo?“ zeptala se Jess.

„Je jasné, že hrozně žárlí, protože nemá kluka,“ řekla Poppy.

Bylo mi jí docela líto, ale pak jsem si uvědomila, že kdyby to bylo obráceně a ona byla ta, co má kluka, rozhodně by ji nikdo jiný nezajímal.

ČTVRTEK, 12. KVĚTNA

Zbývají už jenom dva dny do NEJDŮLEŽITĚJŠÍ události mého života! Teda asi krom mého narození, to byla totiž docela důležitá událost. Další významné události, které se staly, jsou narození mých sourozenců, ale jejich význam prakticky vybledne v porovnání s rande s **MOU ŽIVOTNÍ LÁSKOU**. Pardon, chci říct: **POTENCIÁLNÍ ŽIVOTNÍ LÁSKOU**. Teda, chci říct s Danielem. (ACH BOŽE, UKLIDNI SE, LOTTIE!)

U večere jsem o tom rande konečně pověděla rodině. Říkala jsem si, že bude lepší si to odbýt a prozradit to všem najednou, než abych to musela dokola opakovat každému jednotlivě.

Oznámila jsem: „V sobotu mám rande s Danielem a půjdeme na zmrzlinu,“ a pak jsem se jen soustředěně zahleděla na svoje tacos a čekala, až někdo prolomí ticho.

Jejich reakce byly **PŘESNĚ** takové, jaké jsem čekala.

Mamka řekla...

Tatka řekl...

Bella řekla...

A Toby si stoupl
na židli, začal mávat
rukama a zpívat...

Nemůžu se rozhodnout, která z těch reakcí se mi líbila nejmíň, ale ta
Bellina byla nejmilejší.

Stejně jsem ráda, že to mám za sebou.

PÁTEK, 13. KVĚTNA

07:55

Probudila jsem se politá studeným potem. Měla jsem otřesnou noční můru.

Byla o tom rande – kde se Daniel neukázal!!

Celou věčnost jsem čekala v Boho Gelato a pak jsem si všimla, že venku stojí celá třída a smějí se mi.

Uvědomila jsem si, že to všechno byl jen jeden velký vtípek, a rozbřečela jsem se – nemohla jsem si pomoci!

Potom přijel televizní štáb a celé to natočil jako součást vtípku pořadu Největší loser na světě! – takže jsem byla zesměšněná nejenom před svými spolužáky, ale taky v celostátní televizi.

Potom, o rok později, jsem se nastěhovala do mrakodrapu v Tokiu, který měl 3000 pater a klouzačku místo schodů. Byla to ta nejdelší skluzavka na světě, sjet dolů trvalo deset minut – a byla to **MEGA ZÁBAVA**. Nicméně, zrovna když už jsem měla pár známých a znovu jsem začínala žít, vyrostly mi na prstech oční bulvy!

17:12

Po dnešní hodině fyziky Daniel řekl: „Uvidíme se zítra, Lottie!“

A já na to: „Jen se chci ujistit – nebudeme v telce, že ne?“

Zmateně se na mě podíval a řekl: „Hm... ne.“

Jenže to by řekl i tak, že?!

Ach bože, prosím, ať se Daniel v sobotu ukáže. Sám. A rozhodně ne s televizním štábem. A taky prosím, prosím, ať mi na prstech nikdy nenarostou oční bulvy.

SOBOTA, 14. KVĚTNA

08:25

Po probuzení jsem zkusila jógu, abych se trochu uklidnila a soustředila... teda, vydržela jsem v pozici bojovníka asi tak třicet vteřin a pak mě to začalo nudit, ale stejně se to počítá, ne?

Tatka mě zaveze do města, kde se mám ve tři sejít s Danielem, takže mám něco přes šest hodin na to, abych se hezky upravila a připravila. Sice to bude těsné, já vím, ale snad to zvládnou.

13:23

Přinutila jsem se sníst k obědu instantní nudle, i když jsem neměla hlad. Pak mi to zachutnalo, a tak jsem si dala další. Potom se mamka naštvála a tvrdila, že jíst dvoje instantní nudle k obědu je nezdravé a že jsem nenažraná. Zvlášť když jsem pak přidala ještě balíček křupek a KitKatku. Asi má pravdu. UPS.

Cítím se ale mnohem líp.

13:45

Dala jsem si obličejovou masku, upravila nehty a pořádně si umyla a vysušila vlasy (stejně jsem si je pak stáhla do culíku, takže to bylo zbytečné – ale aspoň se cítím fajn a čistě).

Vybrala jsem si obyčejný outfit, protože se v něm cítím nejlíp: džíny, tričko, tenisky a jsem připravená.

Pak jsem napsala holkám, abych jim ukázala výsledek...

Skupina Holky radši hranolky na WhatsAppu:

Já: Co myslíte??

Jess: No... vypadáš úplně stejně jako obvykle?! 🙄

Poppy: Jo, moc se mi líbí tvůj účes 😊

Já: Hej, vy nezdvořáci!! Tohle je
výsledek několika hodin tvrdé práce!

Jess: Promiň, já to myslela tak,
že vždycky vypadáš skvěle 😊

Poppy: Tak co, jsi nervózní?

Já: Je to divné, ale jsem překvapivě
v klidu. Už zbývá jen hodina!

Jess: To je dobře! Možná by sis měla
napsat seznam témat ke konverzaci, víš
jak... abys kdyžtak nezačala zase říkat
věci typu „píďou“ a „škvoří nicoty“.

Poppy: Ještě horší by bylo, kdybys
mluvila o jeho chipsových prstech.

Já: OOO, TO JE DOBRÝ NÁPAD!

Jess: Na mě se můžeš vždycky
spolehnout, kočko 😊

Poppy: Hodně štěstí, Lottie!

Já: Díky moc, holky. Pusu

14:15

Dobré náměty ke konverzaci na rande (které nejsou o chipsech):

1. Mluvil bys raději kočičím, nebo psím jazykem?
2. Jak dlouho jsi nejdýl vydržel bez sprchování?
3. V kolika by ses chtěl ženit?
4. Jak dlouho bys vydržel při zombie apokalypse?
5. Máš nějaké oblíbené spodáry?